

Štěchovické proudy

VYDÁVÁ ÚŘAD
MĚSTYSE
ŠTĚCHOVICE

Podzim
2024

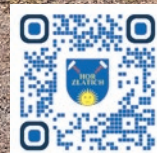

Foto: Jiří Prokeš

Na Štěchovicko jezdí autobusy PID už 20 let. Lidí přibýlo, intervaly autobusů se zkrátily

Publikováno 14. 08. 2024

Štěchovice si letos připomínají 20 let od integrování autobusových linek do PID. Během těchto let došlo k výraznému zkrácení intervalů u spojů na Prahu a zpět, které jezdí ve špičce každých deset minut. Díky nové lince 360 získali Štěchovičtí navíc možnost dostat se na jednu jízdenku přímým spojem až do Sedlčan. Na letošek zároveň ale připadlo hned několik uzavírek, které zdejší dopravu zásadně komplikují. Nezbyvá než zatnout zuby a vydržet. „Těšíme se na budoucnost, až bude doprava zase plynulá a autobusy budou jezdit, jak mají,“ říká starostka městyse Štěchovice Kateřina Rožníčková.

Nejen obyvatelé Štěchovic, ale také výletníci, kteří do Štěchovic v létě jezdí objevovat krásy přírody s množstvím krásných vyhlídek a vodopádů, se musí obzvláště trpělivost. O opravu se přihlásil 85 let starý most propojující Štěchovice s Hradištěm. Zatím je umožněn vstup pěším, na podzim by se měl most uzavřít úplně a oba břehy bude dočasně obsluhovat přívoz. K rekonstrukci mostu, jejíž dokončení se plánuje na konec roku, přibyla začátkem prázdnin navíc uzavírka hlavní silnice v Davli. Objízdná trasa je vzhledem k tomu, že silnice vede podél Vltavy, velmi problematická. Většina autobusů proto končí v Davli, poté jsou cestující nuceni projít několik stovek metrů pěším koridorem a nastoupit na navazující spoj, ať už do Štěchovic nebo v opačném směru do Prahy. „Požadovali jsme zachovat pro starší a imobilní občany alespoň přímou linku 361 a 390, byť jezdí v hodinových intervalech a po objízdné trase přes Masečín. S nárůstem osobní dopravy na této trase, je pro řidiče autobusů zajištění spoje velmi komplikované a patří jim velký obdiv a poděkování,“ podotýká Kateřina Rožníčková.

Do Štěchovic se jezdí za krásnou přírodou i za historií

Uzavírka probíhá v letních měsících tak, aby se dotkla co nejméně místních lidí, kteří jsou napojeni zaměstnáním či studiem na Prahu. Jak potvrzuje starostka, velká část rodin odjíždí z městyse pryč. O letních prázdninách jsou linky do Štěchovic, jako oblíbené turistické destinaci a chatové oblasti, vytiženy spíše v opačném směru. Z Prahy do Štěchovic jezdí lidé za krásnou přírodou a za místy, z nichž dýchá historie. Zdejší oblíbená stezka Svatojánské proudy byla vybudována roku 1889 jako první turistická cesta u nás. Trasa v délce 9 kilometrů vede po úbočí svahu vysoko nad vodní hladinou Vltavy mezi hrázemi vodních nádrží Slapy a Štěchovice. Ze Štěchovic vede několik značených turistických tras, a tak je na každém výletníkově, jaký směr zvolí. Může se například Vltavě vzdálit a dojít k Sázavě do Kamenného

Přívozu, odkud je to vlakem zpět do Prahy, co by kamenem dohodil. Nebo se napojit na údolí Kocáby s několika starými zachovalými osadami.

Přímo ve Štěchovicích stojí za návštěvu secesní kostel, který je zasvěcen patronu Svatojánských proudů, loďařů, vorařů, šífařů, mlynářů a zpovědníků, sv. Janu Nepomuckému. „Ke kostelu náleží nová unikátní křížová cesta, kterou tvoří 14 balvanů s keramickými cedulkami s názvy 14 obcí přináležející farnosti Štěchovice, a muzeum Ve věži,“ upozorňuje na místní zajímavost starostka Kateřina Rožníčková.

V plánu je nové autobusové nádraží

Štěchovice se skládají ze tří částí: Štěchovice, Masečín a Třebenice. V roce 2024 zde bylo spočítáno 2 224 obyvatel, to je o zhruba 800 obyvatel víc než před dvaceti lety. „Stěhují se sem především mladé rodiny, pro které je bydlení ve Štěchovicích cenově dostupnější než v Praze. Výhodou Štěchovic je krásná příroda i dobré dopravní spojení na metropoli, to je pro mnoho lidí lákavá kombinace,“ mini starostka. Narůstající počet obyvatel klade na městyse i značné nároky, pokud jde o rozvoj služeb a infrastruktury. V současnosti už balancuje na hraně toho, co je schopna ještě vstřebat. Podle starostky kapacitu školy mohou navýšit ještě novou nástavbou, silnice však rozšířit nedokážou. „V Masečíně byl za předchozího vedení schválen projekt masivní výstavby asi stovky nových domů. Pro nás je to dnes obrovský problém. Ten, kdo to plánoval, vůbec nedomyslel, že kapacity silnic

na takový nárůst dalších aut nestačí. Museli jsme přistoupit ke stavební uzavěři, než bude vydán nový územní plán,“ vysvětluje. Do budoucna Štěchovice také čeká rekonstrukce autobusového nádraží. Počítá se především s výstavbou nového ostrůvku, který by umožnil bezpečný výstup pro cestující přijíždějících z metropole. Ti za dnešního stavu musí z autobusu vystoupit přímo do vozovky. Chystají se ale i další projekty na úpravu veřejného prostoru. „Plánů máme hodně, s nápady většinou přichází i sami obyvatelé,“ říká starostka. Nejblíže k realizaci má projekt nového dopravního hřiště s přilehlým parkem. Návrh bude ještě před výstavbou komunikován s obyvateli, kteří se k němu budou moci vyjádřit.

Štěchovičtí netrpělivě vyhlíží také proměnu Smíchovského nádraží, kde se nachází nástupní zastávka jejich autobusových linek. Ta je dnes umístěna mimo autobusové nádraží. „Naše zastávka je bez přístřešku i laviček. Podařilo se nám zajistit alespoň odpadkové koše. Nové nádraží našim cestujícím přinese snad lepší komfort,“ říká starostka.

Prosincová změna přivede do regionu nového dopravce

Na konci roku dojde na linkách obsluhujících Štěchovicko ke změně dopravců: Arriva Střední Čechy bude vystřídána dopravcem Martin Uher a linku 360, která oblastí projíždí ze Sedlčan, bude obsluhovat nově dopravce ZDAR. Jak vnímá výměnu dopravců starosta Kateřina Rožníčková? „V minulosti už tu pár změn dopravců proběhlo, zatím našťastí vždy bez problémů. Pro cestující je důležitý osobní kontakt s řidičem, takže jsme ocenili, že řidiči většinou zůstali, pouze přešli k jinému zaměstnavateli,“ říká.

Provozní záležitosti jsou plně v režii dopravce a organizátora, kterým je IDSK. Na jízdní řády by prosincové změny dopravců neměly mít výraznější vliv. Pouze linka 360 bude posílena o víkendech na hodinový interval. Kapacitnější kloubové autobusy jezdí na linkách Arrivy dnes víceméně nahodile. Nově by mělo dojít ke sjednocení: kloubové vozy budou jezdit na všech spojích linek 338 a 390 o víkendech v letní sezóně, ale jinak vždy standardní autobusy.

Zdroj: www.pid.cz – Tiskové informace
Tiskové informace Archives
Pražská integrovaná doprava
Pražská integrovaná doprava (pid.cz)

V TOMTO ČÍSLE SI PŘEČTĚTE:

2-5

Strana 2 – 5 patří zprávám z úřadu – dozvíte se, co vše je u nás nového.

6

6. strana vás seznamuje s volbami do krajského zastupitelstva, které proběhnou na konci září.

7

„Kdo je tady ředitel?“ – název známé divadelní hry vás zavede na stranu 7, kde se seznámíte s novým ředitelem štěchovické základní školy.

8-9

**Co se děje u hasičů?
To si přečtete na 8. a 9. straně.**

10-11

10. a 11. strana přináší reportáž ze spolku Vltavan.

12-14

Strana 12 – 14 vás nechává nahlédnout do vyprávění pamětnice, která mnoho let učila na štěchovické základní škole, paní Marie Sulíkové.

15

15. strana se věnuje další osobnosti, která spojila svůj život se Štěchovicemi – světoznámé operní pěvkyni Zdence Zikové.

16

Na straně 16. si připomeneme letošní vítání občánků ve Štěchovicích.

**Přejeme příjemné babí léto s naším časopisem,
OLGA PROCHÁZKOVÁ**

Milí čtenáři našeho časopisu,

na sklonku léta k vám přicházíme s dalším číslem obecního periodika, abyste se dozvěděli novinky z uplynulých měsíců.

Prázdniny utekly jako voda ve Vltavě a děti ve Štěchovicích čeká velká novinka – od září poznají nového pana ředitele své základní školy, který byl vybrán v konkurzu a jednohlasně byl všemi členy komise doporučen na 1. místo. Přejeme mu hodně sil a úspěšný start v jeho nové funkci.

Přestože došlo ke stejnému výsledku i v konkurzu na ředitelku mateřské školy, vítězka konkurzu nakonec místo odmítla a byl vyhlášen konkurz nový. Věříme, že v příštím čísle vás již seznámíme i s novou ředitelkou MŠ, která by měla být vybrána a jmenována v průběhu září.

V poprázdninovém čísle je mnoho stran věnováno historii – pokračuje rubrika o známých osobnostech, které spojily svůj život se Štěchovicemi a seznamujeme vás s novou publikací Táni Jelínkové ŽIVOT VE ŠTĚCHOVICÍCH. Zároveň se dočtete o projektu PAMĚŤ NÁRODA, který mapuje příběhy 20. století a stal se důležitou a užitečnou databází pro čerpání informací o událostech, na které by se nemělo zapomínat. Každý se může stát součástí tohoto projektu...

Aktuální informace o uzavírkách, změnách jízdního řádu apod. získáte na internetu a FB profilech, vzhledem k trvání výroby časopisu a jeho čtvrtletní periodicitě by informace nemusely být již „živé“ a mátl by vás.

Přejeme vám příjemné čtení a krásné babí léto,

OLGA PROCHÁZKOVÁ

CO JE U NÁS NOVÉHO? OPĚT JE ČAS NA KRÁTKOU REKAPITULACI

Poslední týdny jsme měli hodně na pilno, mimo běžnou agendu našeho úřadu ve vlastní i přenesené působnosti a dokončení vnitřních směrnic a digitalizace veškerých smluv, realizujeme spoustu plánů a objednávek, bylo zapotřebí věnovat se další objevené havárii v základní škole.

Z ÚŘADU

Po zahájení prací na likvidaci následků havárie vody z února letošního roku a po odkrytí lina a dalších podlahových vrstev, byl zjištěn špatný stav stropních trámů. Po konzultaci se statikem a odstranění prkenného záklopu podlahy, bylo rozhodnuto v jedné třídě o úplném odstranění nejen všech vrstev podlahy, ale taktéž stropních trámů a celého stropu. V druhé třídě se jednalo „pouze“ o odstranění veškerých vrstev podlahy. Rázem muselo dojít k úplnému vyklizení tří učeben, demontáži stropů a podlah. V současné době probíhají práce na ukotvení nových stropních konstrukcí a záklop podlahy. Následně budou položena nová lina a zhotoven nový sádrokartonový strop. Při této situaci jsme se rozhodli k přípojení nového el. vedení podle potřeby (například nové zásuvky pro katedru nebo interaktivní tabuli), taktéž budou v obou třídách nové obklady s umyvadlem a následně proběhne výmalba.

Dokončili jsme práce na nové výstavbě vodovodního a kanalizačního řadu v ulici

Za Kocábou a úspěšně jsme prošli kolaudací. Tento řad byl prodloužen až po ulici Hlavní, čímž jsme do budoucna připravili možné napojení ulice Zadní konce. Při nedávné rekonstrukci této komunikace a mostu přes Kocábu nám nebylo umožněno k mostu připojit chráničku, a tak pro Zadní konce je tato varianta (napojení přes ulici Za Kocábou) jedinou možností, jak pokračování řadu zrealizovat.

Pár dnů jsme měli uzavřenou v MFC posilovnu. Ta byla vymalována, máme nový koberec a spoustu vyměněných původně nefunkčních strojů. Zaměřili jsme se především na obnovu kardio zóny (běžecký pás, cyklistický trenažer, posilovací stroj shoulder press, chest press a stojan s kettlebells, boxovací pytel). Ještě nás čeká montáž reproduktorů a přečalounění potrhanych sedáků na původních strojích.

V naší knihovně na vás čeká nová várka knih, seznam zde <http://www.mfcstechovice.cz/>

Máme dokončenou výměnu osvětlení v „Zlaté uličce“, kde bylo původní osvět-

lení především s ohledem na vandaly na-prosto nevyhovující a taktéž jsme osvětili uličku v parku podél Kocáby.

Věnovali jsme se dotacím. Jednou ze zrealizovaných je pořízení IT vybavení pro náš stavební úřad, která se skládá z monitorů, notebooků a dokovacích stanic pro referentky stavebního úřadu. Výše dotace cca 134 000. Kč.

S pomocí velitele naší jednotky SDH jsme požádali o dotaci na obnovu vybavení například ochranných obleků, obuvi, radiostanic, svítilen ve výši cca 135 000 Kč.

Připravujeme podklady pro podání žádosti o dotaci na rekonstrukci podlah a obkladů v kuchyni MŠ. Pro podání této žádosti jsme zaměřili komplet prostory kuchyně, nechali zpracovat návrh rekonstrukce včetně požadavků kuchařek na lépe organizovaný výdejní pult. V několika následujících dnech žádost podáme. Realizace je plánována na příští léto. Předpokládaná cena cca 550tis. Kč bez DPH, výše dotace až 500tis. Kč.

Termín instalace informativních měřičů v ulici Hlavní u mostku (Zadní konce) se nám lehce posunul z důvodu neobdržení souhlasu k umístění od spol. ČEZ, hledáme náhradní řešení v podobě měřiče.

VÝZVA

Městys Štěchovice žádá své spoluobčany o **zapůjčení starých a archivních fotek nebo pohlednic obce**, které budou naskenovány a dále prezentovány v připravovaném projektu.

Aktuálně sháníme tyto fotografie:

- Kostel sv. J. Nepomuckého
 - Údolí Kocáby
- VD Štěchovice, Slapy
 - Paroplavba
- Dřenice 1940, Povodeň 1981
 - Baráčníci
- ZŠ, MŠ, budova Úřadu
 - Most dr. E. Beneše
 - Svatojánské proudy
- Život ve Štěchovicích - lidé, spolky, řemesla a podnikání, hrnčířství, loděnice, fotograf, mlýny...

Podělte se s ostatními o unikátní fotografie....

Kontakt: 604 32 93 88, Rožničková

V červenci proběhla schůzka se zástupci provozovatele vodovodu a kanalizace VHS Benešov a projektanty. Předmětem této schůzky bylo ujasnění posledních drobností pro dokončení projektu na rekonstrukci úpravny vody v Třebenicích včetně nové technologie. Žádost o stavební povolení bychom rádi podali na konci tohoto roku. Dále jsme si odsouhlasili harmonogram plánovaných oprav na všech vodohospodářských objektech.

TŘEBENICE:

- **Úprava vody** – kompletní rekonstrukce budovy a výměna technologie (v případě nesplnění kritérií žadatele pro podání žádosti o dotaci na technologii, bude financováno z vlastních zdrojů)
- **Vodojem + vodárna – 2025** drobné opravy budov
- **ČOV** – je zadáno zpracování studie na výměnu technologie a stavebních částí, realizace bude rozdělena na etapy, realizace dle dodané studie 2024-2025. V roce 2025 opravy přilehlých budov, zábradlí, schodiště (opravy mimo studii)

ŠTĚCHOVICE:

- **Úprava vody – dokončena oprava** střechy, výměna dveří a doplnění dálkového systému na otevírání oken.
- **Ostatní VH budovy** po rekonstrukci, v příštím roce úprava projektu pro V+K Na Kocábě, případná realizace 2025/2026, proběhla kolaudace V+K Za Kocábou (řad je dotažen až k mostku, tím je připraveno pro případné napojení Zadních konců, zjištění podmínek možného prodloužení řadu)

MASEČÍN:

- **ČOV** - po rekonstrukci, rok požádáno o provoz Západní linky, urgencye ze strany městyse i VHS Benešov
- **Úprava vody** - v současné době mimo provoz, ve fázi kolaudace na příslušných úřadech, urgencye ze strany městyse i VHS Benešov
- **Vodojem Masečín + Nad Horou** - po rekonstrukci
- **Přípojka V+K pro budovu Sokolu** - potřeba projektu, bude řešeno na podzim 2024 včetně VB, realizace 2025

Máme dokončeno výběrové řízení na rekonstrukci márnice, zahájení oprav nám lehce komplikuje koordinace termínu s památkáři.

Dalším důležitým jednáním byla pro nás schůzka s dopravním policistou, původní žádost byla o společné setkání i se zástupci KSUS, nepodařilo se, nevadí, na KSUS se vydáme osobně. S dopravním policistou jsme projednali veškeré vytipované problémové lokality.

Dokončení projektu autobusové nádraží, které zajistí především bezpečnost chodců

Závěr jednání: schůzka s autorem projektu zanesení domluvených připomínek k projektu, předložení IDSK k vyjádření, následné legislativní projednání – odbor dopravy, dopravní policie, realizace...

Stávající projekt bude upraven o posunutí přechodu směr k lékárně, doporučeno rozdělit přechod o ostrůvek, norma přechodu je max 7 m, zvětšení dopravního stínu před Pizzerií. U vedlejší „komunikace“ směr bufet na kopečku umístit sloupky pro znemožnění výjezdu, tím není nutné posunutí stávajícího přechodu.

Dotaz na umístění semaforu v lokalitě V Bráně

Jednoznačné nedoporučení, nedostaneme příslušná povolení pro stání v úzké komunikaci ve starých Štěchovicích a není možné riskovat, že auta, která budou čekat budou zasahovat do komunikace II/102.

Jediné možné řešení: vykoupení a zbourání přilehlých domů, což neřeší další úseky u skály.

• Pokračování na straně 4

• Dokončení ze strany 3

Zklidnění dopravy v průtahu obcí II/102

Projednané různé varianty – dopravní značení, semafor, radar...

Závěr: semafor u obuvi typu u veteriny – jednoznačně zamítnuto, již dopravní policie nedoporučuje i zamítá. Dle zkušeností není bezpečný pro chodce. Umístění radaru nebylo doporučeno z důvodu legislativních. Vybrané pokuty nebudou příjmem obce a navíc musíme za každý takto vyinkasovaný přestupek (přestupkové řízení) platit obci s rozšířenou působností. Zkušenosti z jiných obcí – ruší!!!

Návrh řešení: instalaci informativních měřičů. Zadní konce: žádost na KSUS pro přeznačení vodorovného dopravního značení na max. jízdní pruh 3,5 m – viz Davle, tím vznikne optické zúžení komunikace a větší prostor pro již realizovanou zpevněnou krajnici. Chodník nedoporučen, pokud by nepomohl první návrh, dá se řešit umístěním obrub. Měření v Zad-

ních koncích probíhá. Doporučeno uzavřít smlouvu s městskou policií na výpomoc častějšího měření (za úhradu).

Postup: po celém průtahu obcí vymění městyš Štěchovice dopravní značení přechod pro chodce za dopravní značení se žlutým lemem a umístění dle norem. Jednání s KSUS o přeznačení vodorovného dopravního značení v Zadních koncích. Instalace informativních měřičů rychlosti. Konzultace s technikem přes veřejné osvětlení na řádné osvětlení přechodů. Jednání s MP Jílové, Mníšek.

Situace u obchodu ve Vltavské

Jednoznačně vyvolaná investice ze strany provozovatele obchodu. Dokončit naše vznesené připomínky na SÚ. Bude podléhat schválení Policie + odboru dopravy.

Situace u lékárny a zeleniny

Bude probíhat kontrola a řešeno přes přestupky.

Masečín

Z podnětů občanů – matoucí ulice s obytnou zónou, zklidnění dopravy. Výzva vlastníkovi komunikace k zaslání dokumentu povolující obytnou zónu.

Zklidnění situace řešené omezením rychlosti.

Situace u školy – zatím nebylo řešeno, až po předložení návrhu projektu, který je fázi zpracování.

V následujících týdnech nás čeká **kompletní výměna herních prvků na hřišti v Masečíně**. Děkujeme paní Vaškové, člence spolku Sokol Masečín za předložený návrh a porovnání cen průzkumem trhu. Taktéž stále čekáme a urgujeme **instalaci houpačky** na dětské hřiště ve Štěchovicích. Ne vždy se podaří sehnat tu správnou firmu... Ve spolupráci

s odbornou firmou se snažíme zajistit **zastínění některých částí dětského hřiště ve Štěchovicích**.

Nového kontejnerové stání se dockaly kontejnery v ulici Na Kocábě.

Probíhají **opravy komunikace v Masečíně**, kde v jedné z ulic muselo dojít ke kompletní rekonstrukci z důvodu zajištění správného odvodnění. Objednána je oprava na Majorce, příjezdová cesta do lokality Hvozdy, návěs v Masečíně a další například na Chrástkách. Tato silnice byla značně poškozena během uzavírky komunikace do Štěchovic. Zauřagovali jsme opravu nájездů na Chrásky, které jsou v majetku KSUS.

Máme zpracovanou **odpadovou analýzu**. Zákonné povinnosti nám říkají, že od příštího roku jsme povinni vytrídít až 60% odpadu tzn. podíl komunálního odpadu nemá přesáhnout 40 %. Naše současná čísla říkají, že z celkového množství odpadu tvoří směsný komunální odpad ve Štěchovicích 69%. Samotnou odbornou firmu překvapilo, kolik komunálního odpadu na obyvatele naše obec vyprodukuje (374 kg). Taktéž naše obec vykazuje velmi podprůměrnou produkci papíru a lepenky. To je vysvětleno možným pálením papíru v kamnech. V produkci skla jsme v našem regionu nadprůměrní.

Jedním z hlavních důvodů vysoké produkce komunálního odpadu může být neoprávněné předávání odpadu obci podnikatelskými subjekty, projíždějícími osobami, ale s největší pravděpodobností souvisí vysoká produkce odpadů s velkým množstvím rekreačních objektů, které jsou často trvale obývány osobami bez trvalého pobytu. Průměrné náklady městyse Štěchovice na jednoho obyvatele činí cca 2.500,- Kč. Existuje spousta možností a návrhů, jak docílit, požadovaného vytrídění, ale vždy je nutné přihlídnout k okolnostem v místě dané obce a svozové společ-

nosti. Můžeme se vydat cestou pytlování, čipování, vážení odpadu přímo od domů apod. Naše svozová společnost zatím nedisponuje váhami a je otázkou, jak zajistit lokality, kde nelze zajistit svoz komunálního odpadu od domu. Analýzu zveřejníme na webu obce a podrobně probereme na pracovním jednání zastupitelstva. Toto téma je velice obsáhlé, budeme se mu nadále věnovat a se závěry vás seznámíme.

Upozornění:

Právnické i fyzické osoby oprávněné k podnikání jsou povinny likvidovat odpad vzniklý jejich činností a posléze prokázat, jakým způsobem ho likvidují.

Ze zákona o odpadech je každá právnická nebo fyzická osoba oprávněna k podnikání, při jejichž činnosti vznikají odpady, považována za původce odpadu (jedná se i o živnostníky tzn. obchody, kadeřnice, restaurace, účetní....)

Obvykle se jedná o komunální odpad a odpady z obalů z papíru, plastů, skla a kovů, které vznikají při nevýrobní činnosti právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání.

Podle nového zákona o odpadech může podnikající fyzická osoba zajistit

svoz takto definovaného živnostenského odpadu (komunálního i tříděného) dvěma způsoby, a to:

- na základě smlouvy s oprávněnou osobou (přímo svozovou společností) k převzetí daného druhu a kategorie odpadu, nebo
- prostřednictvím obecního systému nakládání s komunálními odpady na základě smlouvy s městysem Štěchovice; v takovém případě se odpady z obalů zařazují jako odpovídající druh komunálního odpadu.

VÝZVA

Po uzavření smlouvy o využití obecního systému odpadového hospodářství mají podnikající osoby množnost likvidovat odpad prostřednictvím systému městyse, který je prioritně určen pro občany.

Úrgovali jsme instalaci tepelného čerpadla pro budovu Úřadu. Instalace měla proběhnout v červenci, termín se z důvodu vytíženosti firmy posunul na srpen.

Účastníme se kontrolních dní rekonstrukce mostu dr. E. Beneše. Postup stavebních prací na mostě aktuálně kom-

plikuje hnízdění jiríčky obecné. Odbor životního prostředí v Černošicích vydal nařízení dle zákona, aby stavební firma v místě, kde tito ptáci hnízdí, přerušila činnost, protože v zájmu ochrany volně žijících druhů ptáků je zakázáno poškozování nebo ničení či odstraňování jejich hnízd a vajec. Toto nařízení je dle platné legislativy a investor i zhotovitel ho musí respektovat. Velmi zásadně to však zasáhne do časového harmonogramu prací. Hrozí, že se stěžejní technologické práce posunou do klimaticky nevhodné doby a nebude možné je tedy realizovat před zimou a most v původně plánovaném termínu nebude možné pustit do provozu.

Dotazujeme se na probíhající práce na komunikaci v Davli, kde momentálně vše probíhá dle harmonogramu. Urgovali jsme úpravu dočasných zastávek v Masečíně a průběžné opravy komunikace objížděné trasy pro autobusy.

Děkujeme všem, kteří se aktivně zapojují do dění v naší obci.

Kateřina RoŹnı́ckov
červenec 2024

MĚSTYS ŠTĚCHOVICE

Hlavní 3, 252 07 Štěchovice

OZNÁMENÍ O DOBĚ A MÍSTĚ KONÁNÍ VOLEB

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA STŘEDOČESKÉHO KRAJE

Starostka městyse Štěchovice v souladu s ust. §27 zákona
č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně
některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
oznamuje:

Volby Zastupitelstva Středočeského kraje
se uskuteční:

**v pátek 20. září 2024
od 14,00 hodin do 22,00 hodin**

a

**v sobotu 21. září 2024
od 8,00 hodin do 14,00 hodin.**

Místem konání voleb
do Zastupitelstva Středočeského kraje

v okrsku č. 1 – Štěchovice

**je volební místnost
Multifunkční centrum Štěchovice**

ve Štěchovicích,
prof. Vl. Lista 393, 252 07 Štěchovice
pro voliče bydlící ve Štěchovicích

v okrsku č. 2 – Třebenice

**je volební místnost
klubovna tenisových kurtů**

v Třebenicích č. p. 85, 252 08 Slapy
pro voliče bydlící v Třebenicích

v okrsku č. 3 – Masečín

je volební místnost bývalá knihovna

v Masečíně č.p. 199, 252 07 Štěchovice

pro voliče bydlící v Masečíně

Voliči bude umožněno hlasování poté,
kdy prokáže svou totožnost a státní
občanství České republiky platným
občanským průkazem nebo platným
cestovním pasem České republiky.
Neprokáže-li uvedené skutečnosti
stanovenými doklady,
nebude mu hlasování umožněno.

**Voličům budou dodány
3 DNY PŘED DNEM VOLEB
hlasovací lístky.**

Ve dnech voleb na žádost voliče
okresková volební komise vydá za chybějící
nebo jinak označené hlasovací lístky nové.

Ve Štěchovicích
Kateřina Rožníčková - starostka

LUKÁŠ POLICAR

Ředitel základní školy Štěchovice

Možná jste zaznamenali, že Základní škola Štěchovice má nového ředitele, pana Lukáše Policara. Mnoho z nás zajímá, kdo a kam bude směřovat výchovu našich dětí a také celou školu. Dovolila jsem si tedy nového ředitele požádat o schůzku a sešli jsme se jedno parné srpnové odpoledne na zahradě školy.

U školy parkovaly vozy řemeslníků, okna byla dokořán. Práce na opravách po kalamitě, kdy prasklo vodovodní potrubí v horním patře budovy a práce na běžné prázdninové údržbě byly v plném proudu. Prostě cvrkot.

Vzhledem k tomu, že pan Policar školu teprve přebírá a snaží se zorientovat v jejím chodu, byl náš rozhovor velmi obecný a velmi milý.

Pan ředitel vás překvapí svým elánem a vzhledem ke svým předešlým pedagogickým zkušenostem je zřejmě také výbornou volbou pro tuto pozici. Je předčasně bavit se o konkrétních plánech, dokud se neseznámí s běžným chodem

školy. Za redakční radu Štěchovických proudů jsme si již nyní domluvili možnosti širší spolupráce, na kterou se velmi těším. Povídali jsme si o dětech, o jeho práci ve skautském oddílu Svatopluk ve Hvozdnici, o životě v Masečíně. Dále také o profesních výzvách, jako je tato zodpovědná funkce a o splněném přání pracovat tam, kde žije se svou rodinou.

Po našem rozhovoru jsem odcházela s pocitem obrovské energie, která z pana Policara vyzařovala. Bude zajímavé sledovat, zda se panu řediteli podaří přenést svoji energii na rodiče, žáky a pedagogy. Přeji všem žákům svěží vítr do plachet a chuť být spolu.

Až půjdete v září s dětmi do školy tak pozor na deváťáky. Ten s vousy je totiž ředitel. 😊

Profesní shrnutí jsem si dovolila převzít ze školní aplikace, protože pan ředitel vše přehledně napsal.

Vážení žáci a rodiče, milé kolegyně a milí kolegové, dovolte, abych se vám představil.

Jmenuji se Lukáš Policar a 1. srpna 2024 jsem byl jmenován do funkce ředitele štěchovické základní školy. Vzdělávání dětí a dospívajících se věnuji téměř 20 let. Mnoho let jsem působil jako lektor a metodik adaptačních kurzů a kurzů primární prevence pod hlavičkou vzdělávací organizace Jules a Jim.

Zabýval jsem se také rozvojem podnikavosti a projektového vyučování na základních a středních školách.

Jako třídní učitel jsem pracoval v soukromé základní škole Scioškola na pražském Chodově a následně jsem v roli zástupce ředitele působil na ZŠ Vladislava Vančury v Praze - Zbraslavi a v ZŠ Mníšek pod Brdy. Mnoho zkušeností a inspirace k vedení školy jsem načerpal také na dvouletém intenzivním kurzu pedagogického leadershipu Ředitel naživo.

S manželkou a dětmi žijeme v Masečíně, kde jsme před několika lety našli nový domov a kde postupně zapouštíme kořeny. Volný čas rádi trávíme v přírodě a oba působíme ve vedení nově vzniklého skautského oddílu Svatopluk ve Hvozdnici.

Rád bych touto cestou poděkoval předchozí paní ředitelce Haně Kurasové za její dosavadní vedení štěchovické základní školy. Velmi si vážím její kvalitní práce a budu se snažit na ni v tom nejlepším navázat. Těším se na spolupráci s novými kolegyněmi a kolegy, na setkávání s Vámi, rodiči, a především s Vašimi dětmi.

S pozdravem
LUKÁŠ POLICAR

Autor článku: ZDENA VAŠKOVÁ

ZPRÁVY OD HASIČŮ Z FB PROFILU

Naše jednotka ke konci července eviduje 33 událostí od začátku letošního roku. Vzhledem k povaze událostí a časové náročnosti práce hasičů vás již neinformujeme o každém výjezdu. Ale nezahlíme.

Kromě výjezdové činnosti se věnujeme pravidelné odborné přípravě, a to jak pořádané HZS, tak i pravidelně každou první středu v měsíci v rámci odborné přípravy členů jednotky. Nemálo času věnujeme údržbě a opravám techniky. Dále jste nás mohli vidět na dětských dnech pořádaných Sbory dobrovolných hasičů ve Štěchovicích a v Masečíně, byli jsme i v Třebenicích. Prováděli jsme několikrát požární hlídku například u „pálení čarodějnic“. Občas uděláme nějakou práci pro Městys Štěchovice, bez jehož podpory, a to nejen finanční, by jednotka nemohla fungovat. Malý průřez činnosti si můžete prohlédnout v přiložených fotkách. Přejeme Vám klidný zbytek prázdnin a buďte na sebe opatrní.

JSDHO Štěchovice JPO III

KONKURZY NA ŘEDITELE ŠKOL

V letošním roce uplynulo šestileté období ředitelkám Základní i Mateřské školy od doby jmenování do funkce. Městys Štěchovice využil zákonné možnosti vyhlásit na tyto pozice konkurzní řízení. Ta probíhala dle platných legislativních norem. Na základě doporučení konkurzní komise Rada městyse jmenovala do svých pozic ředitele/ředitelky.

Konkurzní řízení bylo vedeno v souladu se zákonnými normami. Zákon jednoznačně stanoví způsob a průběh konkurzního řízení. Přesně definuje členy konkurzní komise, přičemž na zřizovatele připadají dva členové konkurzní komise. Komise je složena z odborníků, kteří doporučují zřizovateli jednak vhod-

nost kandidátů a následně jejich pořadí.

Noví ředitelé škol převzali oficiální rozhodnutí o výsledku konkurzního řízení a jejich následné jmenování do funkce.

Nově byl do pozice ředitele ZŠ Štěchovice jmenován Mgr. Lukáš Policar, který již v současné době postupně přebírá agendu.

Do pozice ředitelky MŠ Štěchovice byla jmenována Mgr. Regina Ouhledová, která se po bližším seznámení s dokumentací školy rozhodla na svou funkci rezignovat. Zřizovatel bere tuto informaci na vědomí a po zasedání Rady se rozhodl vypsat nové konkurzní řízení. Na vedoucí pracovní místo ředitelky Mateřské školy byla jmenována stávající učitelka s dlouholetou praxí a zkušenostmi paní Věra Karlovská.

Ujišťujeme rodiče, že v obou školách je s podporou zřizovatele zajištěn řádný provoz a výuka.

VLTAUVANSKÉ JARO A LÉTO

Vltavan Štěchovice se snaží rozvíjet svou činnost co nejvíce. V květnu jsme se zúčastnili plavby parníkem Vltava na zahájení letošní plavební sezóny. K soše našeho patrona sv. Jana Nepomuckého pod hrází Slapské přehradu položili Vltavané společně květiny. Tentýž den odpoledne pořádal SDH Štěchovice v místním kostele mši k uctění památky sv. Floriána, patrona hasičů.

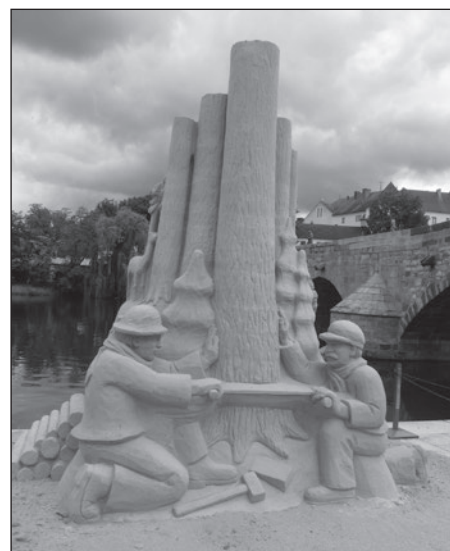
Průvodu s prapory a mše se zúčastnila i delegace Vltavanů. Naše početná delegace nechyběla ani na pietní akci v Hradištku u památníku obětí zdejšího koncentračního tábora, na kterou přijeli někteří potomci španělských vězňů. O pár dní později jsme pořádkali tradiční zájezd na výstavu HOBby v Českých Budějovicích, kterého se mohli zúčastnit i nečlenové spolku. Na pozvání jsme jeli do Písku na vernisáž pískových soch na téma Voroplavba. Pět obřích soch vyřezali z nadusaného písku dva sochaři na náplavce Otavy u Kamenného mostu. Na sochy, z nichž jedna měřila 3 metry, bylo použito 80 tun jemného štukového písku. Sochy podle počasí vydrží na místě až do prosince. Náš zástupce absolvoval také dvě akce bratrských spolků – Dne s purkareckými voraři v Purkarcích a Dne s davelskými voraři v Jílovém.

V červnu jsme pomáhali stavět vorový pramen v Zadní Třebáni k oslavám v Řevnicích. Byl to po dlouhých téměř 200

letech první vorový pramen, který splul po Berounce do Řevnic. Stalo se tak při oslavách 120 let trvání Dělnické besedy Havlíček v Řevnicích. I z našeho spolku jela na oslavy naše delegace v krojích

a s praporem. Po slavnostním průvodu obcí byl Řevnicím předán od Mezinárodní vorařské asociace čestný titul Vorařská obec a prapor. Poté připlul po Berounce vor a konala se veselice.

V srpnu jsme jako hlavní akci opět pořádkali v areálu naší klubovny Letní zábavu, na které hrála skupina Elán Revival. K dispozici bylo občerstvení, kromě různých nápojů domácí speciality přímo z udírny. Zábava byla přístupná široké veřejnosti.

Bohužel, letos jsme již nemohli pořádkat plavbu replikou vltavského šífu od Štěchovické až po Slapskou přehradu a zpět. Vltavan Čechy totiž prodal plavidlo do jižních Čech.

T. JELÍNKOVÁ
kronikářka Vltavana Štěchovice

Spolek Vltavan Štěchovice vydává publikaci ŽIVOT VE ŠTĚCHOVICÍCH

V brožurce se čtenáři seznámí s tím, jak se zde lidem žilo, co je trápilo, čím se bavili, v čem nalézali svou obživu, v jakých spolcích se sdružovali.

Připomeneme si osobnosti, které měly ve svém životě nějaký vztah k městysu, objevíme celou řadu zdejších památek a příběhy, které je obestírají, v neposlední řadě si přečteme pověsti o Štěchovicích, které si dříve lidé vyprávěli. Najdeme zde hodně dobových i současných fotografií a kresby, které pro naši publikaci vytvořil Jaroslav Mikoláš Vojna, pravnuk malíře Mikoláše Aleše.

Zájemci si mohou publikaci zakoupit od počátku září v klubovně Vltavana každý pátek od 18 hod.

DŮLEŽITÉ JE NEZAPOMENOUT...

Paměť národa je jednou z nejrozsáhlejších sbírek vzpomínek pamětníků v Evropě. Veřejnosti je na webu přístupná od roku 2008 jako databáze pamětníků, kteří byli přímými svědky událostí 20. století.

Sbírkou Paměť národa spravuje díky podpoře soukromých dárců nezisková organizace **Post Bellum** (latinsky „po válce“) ve spolupráci s **Českým rozhlasem** a **Ústavem pro studium totalitních režimů**. Při dokumentaci a archivaci svědectví spolupracuje Post Bellum také s Českou televizí a desítkami partnerů z Evropy, Ruska, USA a dalších zemí.

Spolutvůrci Paměti národa se můžete stát i Vy! Můžete poslat tip na zajímavého pamětníka např. na email pametni-ci@postbellum.cz nebo nás podpořit vstupem do Klubu přátel Paměti národa nebo jinak na podporte.pametna-roda.cz.

ARCHIV PRO VŠECHNY ZDARMA

Paměť národa je přístupná pro všechny zájemce, registrované i neregistrované, pro studijní účely jako další

paměť národa

pramen poznávání minulosti nebo pro poučení o naší historii. Archiv obsahuje příběhy pamětníků, které vycházejí z audio či video záznamu vyprávěných vzpomínek.

Každý pamětník je prezentován formou krátkého životopisu a delšího autorsky zpracovaného textu, který je přístupný pod životopisem jako odkaz na celý příběh pamětníka. Příběh

pamětníka obsahuje vybrané ukázky z nahrávky ve formě audio či video klipů včetně přepisů, osobní fotografie a dokumenty, další archiválie, odkazy na související zdroje a anglický překlad krátkého životopisu, klipů a popisků fotografií.

Následující text není historickou studií. Jedná se o převyprávění pamětníkových životních osudů na základě jeho vzpomínek zaznamenaných v rozhovoru. Vyprávění zpracovali externí spolupracovníci Paměti národa. V některých případech jsou při zpracování medailonu využity materiály zpřístupněné Archivem bezpečnostních složek (ABS), Státními okresními archivy (SOA), Národním archivem (NA), či jinými institucemi. Užíváme je pouze jako doplněk pamětníkovy svědectví. Citované strany svazků jsou uloženy v sekci Dodatečné materiály. Pokud máte k textu připomínky nebo jej chcete doplnit, kontaktujte prosím šéfredaktora Paměti národa.

(michal.smid@ustrcr.cz)

Marie Sulíková v roce 1945

Marie Sulíková je především pamětnicí dramatických událostí z konce války v Lahovicích, kde Němci postříleli více než dvě desítky lidí. Jako jedenáctileté

dítě riskovala, když venku přes zákazy dospělých sbírala patrony s kamarádem Ladislavem Balabánem. Toho zezadu smrtelně postřílel německý voják, chvíli poté, co odběhla do domu. Velké štěstí měl také její dědeček a strýc, kteří jen o fous unikli masakru a byli nacisty „pouze“ odvedeni jako rukojmí. A zatímco Praha oslavovala osvobození, pro lidi z Lahovic válka neskončila. Ještě v noci

prchali z obce, protože dostali zprávu, že bude vystřílena.

ŠKOLNÍ LÉTA V PROTEKTORÁTU

Marie Sulíková, rozená Vaidlová, se narodila 31. března 1934 v Praze do rodiny berního úředníka Karla Vaidla a Marie, rozené Stehlíkové. Otec pocházel ze statku od Slaného, matka z Lahovic

Marie Sulíková (* 1934)

Konec války jsme v Lahovicích neslavili. Bylo tu moc mrtvých

- narodila se 31. března 1934 v Praze, od roku 1939 žije Praze 5 Lahovicích
- školní docházku zahájila v roce 1940 na obecné škole ve Zbraslavi
- od roku 1944 navštěvovala dívčí gymnázium v Drtinově ulici
- v období Pražského povstání se zapojila do stavby barikády v Lahovicích
- svědkyně tragických událostí z období Pražského povstání v Lahovicích
- zúčastnila se XI. všesokolského sletu v roce 1948
- v roce 1952 odmaturovala na pedagogickém gymnáziu ve Voršilské ulici
- pracovala jako učitelka základní školy, učila hlavně přírodopis a zeměpis
- nejdéle působila ve Štěchovicích (v letech 1968 až 1992)
- v roce 2002 zažila ničivé povodně v Lahovicích
- v roce 2023 žila v Praze

(dnes Praha 5), kam se rodina přestěhovala v roce 1939 z Kladna, kde otec předtím pracoval.

V Lahovicích žili její příbuzní. Mezi ty nejbližší patřil dědeček Jan Stehlík, který provozoval košíkářství, pěstoval vrby na košíky, obhospodařoval pole s jahodami, rajčaty a bílým mákem. V nedaleké Zbraslavi a v Praze měla rodina další část širšího příbuzenstva.

Marie Sulíková vzpomíná na německou okupaci, kterou zažila jako pětiletá na cestě přes most ze Zbraslavi. Z německých okupačních jednotek, které přijížděly na motorkách se sajdkárami, měla čirou hrůzu. Později, v roce 1942, po atentátu na říšského protektora zažila rodina noční domovní prohlídku, ale tu si Marie nepamatuje. Jen od rodičů ví, že se prý příslušníci SS dívali i do postele, zda v ní opravdu spí dítě.

V roce 1940 nastoupila do první třídy obecné školy ve tři kilometry vzdálené Zbraslavi, kam chodila pěšky. V roce 1944 absolvovala zkoušky na měšťanku a dostala doporučení k přijímacím zkouškám na gymnázium. Rozhodla se pro dívčí reálné gymnázium v Praze na Smíchově. „Kromě klasické zkoušky, která probíhala česko-německy, vyžadovala okupační moc i zkoušku z tělocviku. Na ten zkouškový den si pamatuji moc dobře, protože po zkouškách jsem čekala do odpoledne na výsledky a přišel za mnou tatínek s obědem. Nedalo se nikde nic koupit, vše bylo na lístky. Se skupinou lidí jsem pak čekala v podchodu pod železniční tratí v Hlubočepích. Tam se objevil roj bombardérů. Nízko letící stříbrná letadla mě fascinovala, ve slunci se blýskala. Letěla někam na východ.“

Marie u zkoušek uspěla, ale budovu gymnázia záhy zabrali Němci. Studenti se tedy učili v budově měšťanské školy ve Vltavské ulici. Výuka v posledním roce války byla často přerušována leteckými poplachy, kdy se utíkali schovat do krytu, také chybělo uhlí. Nakonec tedy zůstali studenti doma a chodili si jen pro úkoly.

PRAŽSKÉ POVSTÁNÍ

V sobotu 5. května 1945 byla Marie na návštěvě u sestřenice na Zbraslavi. Strýc, který pracoval v Praze, ji v poledne urychleně poslal domů s tím, že v Praze je povstání. Pěšky došla do Lahovic a u přívozu před ní vyjelo šest německých vojáků na koních a na modřanské straně stáli další. „Neměla jsem z toho dobrý pocit. Předešla jsem je, a když jsem dorazila domů, před domem stála dodávka

Dům Marie Sulíkové ve válečném období

místního zelináře Kaila. Skupinka mužů do ní nastupovala a odjížděla na pomoc Praze,” vypráví Marie Sulíková.

Vzpomíná, že na Zbraslavi byl v té době odstraněn německý správce Zbraslavského zámku, kde byli vojáci a zbraně. „Tehdy se objevil na scéně generál Mejstřík, který rozhodl, aby se převezly zbraně ze zámku do Prahy. Můj otec s dalšími muži jimi naložili auto a odvezli je do Prahy. Do své smrti pak otec litoval, že neuposlechl prosby lidí, se kterými se setkali u Štefáníkových kasáren na Smíchově. Otec ale chtěl uposlechnout rozhodnutí generála Karla Mejstříka, že mají zbraně odvézt do Bartolomějské ulice. Do své smrti říkal, že jim ty zbraně měli dát, protože Smíchov by byl lépe vyzbrojený,” vypráví Marie Sulíková. Ta se zapojila v Lahovicích do stavby barikády z velkých dlažebních kostek. „Dříve na tom místě stála krásná velká benzinová pumpa,” upřesňuje místo barikády pamětnice. Až nedávno se dozvěděla z Českého rozhlasu informaci, že se tato velká lahovická barikáda postarala o to, že se Němci dostali do Prahy až 7. května, zatímco Zbraslav byla obsazena už 6. května.

„Ovšem přes spoustu mrtvol,” říká Marie Sulíková a vzpomíná, že vedle lahovického mostu byla velká chatová osada Lebedov s restaurací. Vypráví, že kdo mohl a měl zbraň, šel do chatové oblasti a odtud bránil Lahovice před Němci. Vzpomíná, že v Komořanech toho času zastřelili německého velitele. Přestože nešlo o lahovickou událost, začali Něm-

ci vraždit lidi v Lahovicích. „Začali v domech za mostem. Vytahovali je z domů, znásilňovali děvčata, stříleli obyvatele domů na ulici. Dostali se i do domu pana Tomáška, který vlastnil přívoz. Jedna učitelka němčiny se pohotově chopila toho jednoho Němce, začala ho objímat a německy volala: To jsme rádi, že jste to vy, my jsme se báli, že jsou to Rusové! Takže těm se nestalo nic. Němci pokračovali dál přes most a tam zastřelili jejího manžela. Byl ukrytý u Císařovských a Němci je všechny vytáhli z domu,” líčí události Marie Sulíková.

Němci se prý zastavili až u domu, který sousedil s domem dědečka pamětnice. „To bylo štěstí, protože mého dědu, strýce a další lidi si vzali už jen jako rukojmí. Cestou však ještě zastřelili pana Holečka, který měl hasičskou uniformu a oni si mysleli, že je kdovíco. Byl otcem dvou dcer,” vypráví pamětnice. Dědečka se strýcem a dalšími vedli Němci do Chuchle, kde narazili na vlasovce. Vrátili se tedy zpět do Lahovic a rukojmí zavřeli do budovy, kde dnes sídlí policie. „Tatínkovi a několika dalším mužům se povedlo utéct do Slivence a domů se vrátili až 9. května,” vypráví Marie Sulíková.

Marie bydlela s rodiči v činžovním domě, do jehož sklepa se přišly ukrýt ženy s dětmi z celého okolí. U vchodu hlídali dva starí muži, obyvatelé domu. „Snesli jsme tam peřiny, deky, jídlo a tam jsme přežili konec války. Byl tam s námi jediný mužský, Jiří Kail, který jezdil někam

• Pokračování na straně 14

• Dokončení ze strany 13

jako spojka. Jednou se vrátil a pravil, že ho Němci zahlédli. Ženy ho tedy strčily mezi nás děti, narazily mu rádiovku, přikryly nás peřinami. Němci, kteří do sklepa vešli, nezjistili žádného mužského a tím se zachránil.”

SMRT KAMARÁDA LÁDI BALABÁNA

Marii bylo na konci války 11 let a se svým čtrnáctiletým kamarádem Ladislavem Balabánem ve chvílích, kdy vládl klid, vycházela ven sbírat patrony. Jak říká, odmala měla zájem o zbraně, táta ji učil střilet, protože tatínek byl z rodu nimrodů.

Jednou byli opět venku a sbírali celé neotevřené krabičky patron. Tehdy její zábavu přerušil bratranec, který ji požádal, aby šla s ním do bytu. Bratrančova rodina bydlela v prvním patře, kam se muselo přes pavlač a maminka ho tam poslala pro nějaké věci. Protože se bál, požádal Marii, aby šla s ním. „Vyběhla jsem za ním a najednou slyšíme výstřely. Schovali jsme se, nevěděli jsme, co se děje.”

Brzy se dozvěděli, že Němec, který jel na kole, smrtelně postřelil Mariinu kamaráda Ládu Balabána. „Střelil ho zezadu a prostřelil mu břicho. Objevil se tam německý lékař, který ho ošetřil, ale potřeboval operaci. Ládova maminka se sousedkou ho dovezly na vozíku do Zbraslavi do lazaretu, kde později zemřel. Paní Balabánová se cestou podívala z mostu a podle košile poznala, že tam leží její mrtvý manžel. Přišla tedy o muže i o syna,” vypráví Marie Sulíková.

LAHOVICE NĚMCI NEVYHLADILI

Dne 9. května dostali lidé z Lahovic zprávu, že Praha je osvobozena a že se mají z bezpečnostních důvodů přesunout z Lahovic právě do Prahy. „Přišla hláška, že přijede vlak s německými vojáky a chystají se Lahovice vystřílet, srovnat se zemí. Za tmy jsme se tedy s dalšími rodinami vypravili pěšky do Prahy, svítit jsme nesměli. Mně bylo jedenáct, maminka vezla kočárek s ročním bratrem,” vypráví Marie Sulíková. Došli na Smíchov, kde ve smíchovském pivovaru mohly přespát ženy s dětmi. Muži přenocovali v nedalekém parku. Druhý den se všichni vraceli domů a v Chuchli potkávali sovětské vojáky, kteří měli povozy naložené věcmi z domácností, které zůstaly přes noc opuštěné.

Konec války pro Lahovické nebyl příliš radostný, protože během osvobozování přišlo o život mnoho obyvatel. Navíc došlo k vyřizování účtů. Soused Heidenreich byl zastřelen ve Slivenci bývalým zaměstnancem. Až mnohem později se Marie dozvěděla, že v domě, kde bydlela její kamarádka, schovával Němce prchající z Říše před Hitlerem do Rakouska. „Vybavoval je oblečením a penězi a pak se je snažil dostat přes hranice.”

Marie Sulíková v roce 2018

Válka pro Marii neznamenal jen těžkosti. Vzpomíná například na cirkus Apollo, zimující od roku 1944 na louce kousek od jejich domu. „Náš soused, starousedlý Němec Heidenreich, měl velké truhlářství s obchodem a nechal pro zvířata postavit ohrady a velké dřevěné haly. Chodila jsem si tam s kamarády hladit zvířata. Měli tam koně, velbloudy, medvědy, pštrosy, dikobraza, a dokonce se jim tam narodila tři tygřata. Já jsem si pak týden chodila chovat tygříka. Po válce se tento cirkus odstěhoval na Letnou,” vypráví Marie Sulíková.

Tři poválečné svobodné roky prožila jako studentka gymnázia, skautka, ale i jako sokolka. Vzpomíná například na poslední všesokolský slet v roce 1948, který se konal již po komunistickém převratu. Cvičila za dorostenky, cvičební kroužek má schovaný dodnes. Slet byl tehdy pro mnohé zároveň i demonstrace. „Pamatuji, že jsme provolávali heslo: „Bez Beneše, bez Hany nejsou žádné Hradčany!”

DO KSČ MĚ NAŠTĚSTÍ NIKDO VSTOUPIT NENUTIL

Marie Sulíková během středoškolských let změnila školu a v roce 1952 odmaturovala na pedagogickém gymnáziu

ve Voršilské ulici. Začínala jako učitelka prvního stupně, po absolvování dálkového studia na pedagogickém institutu začala učit na druhém stupni přírodopis, zeměpis a pracovní výchovu, později i občanskou výchovu. Začínala v Klecanech, pak učila také ve Vodochodech, Horních Počernicích, v Davli, Radotíně. Nejdéle působila ve Štěchovicích, a to v letech 1968–1992. Původně měla učit i tělesnou výchovu, ale těsně před dokončením aprobační doby prodělala vážné zranění páteře a musela se tělocviku vzdát.

Invaze vojsk Varšavské smlouvy v srpnu 1968 zasáhla do života většiny obyvatel republiky, Marie Sulíková nebyla výjimkou. V noci 21. srpna ji vzbudila telefonem sousedka. Pak už jen nevěřícně hleděla na projíždějící tanky.

Lidé, kteří otevřeně odsuzovali okupaci, se záhy dostali do potíží. „Zatímco pražské jaro, kdy se režim uvolňoval, jsem se nebála podporovat, po okupaci už jsem nebyla tolik otevřená. Nesouhlas jsem sice vyjadřovala, ale snažila jsem se neprovokovat,” říká Marie Sulíková. Dle svých slov dodnes nechápe, že nemusela být jako učitelka v komunistické straně a nebyl na ni vyvíjen nátlak ke vstupu jako na její kolegy. Přesto působila dlouhá léta jako předsedkyně Revolučního odborového hnutí (ROH). „Mým úkolem bylo organizovat brigády, schůze a dohlížet na to, aby učitelé ze Štěchovic, Slap a Hradištky učili to, co mají,” vysvětluje náplň této funkce pamětnice.

Jak říká, byla přísná, ale spravedlivá učitelka, což se některým rodičům a žákům nelíbilo. S odstupem času jí ale právě ti žáci, kterým kdysi nedala dobrou známku zadarmo, děkovali, protože to pak měli v další škole jednodušší. „To pro mě bylo vždycky největší vyznamenání.” Ze školství odešla v roce 1992, pak ještě několik let pracovala jako kustodka v obrazárnách.

V Lahovicích zažila Marie Sulíková ničivé povodně v roce 2002. Protože bydlela v prvním patře, domnívala se, že nemusí reagovat na výzvu o evakuaci. Nakonec si to ale rozmyslela: „Vzala jsem psa a nějaké věci a šla jsem na autobus. Tam stál voják a řekl mi, že do Prahy už nic nepojede. Nakonec mě svezli hasiči svým autem a bylo to štěstí, protože jsem měla u vchodu do domu metr vody.” Měla štěstí, tak jako v životě mnohokrát. Jak sama říká, věří na osud. Člověk by dle jejích slov neměl podléhat náhodnému neúspěchu.

© Všechna práva vycházejí z práv projektu: Příběhy 20. století

Další osobností, která měla co do činění se Štěchovicemi, a které se budeme věnovat v tomto čísle, je Zdenka Ziková.

Zdenka Ziková, narozená 6. února 1902, byla celosvětově známou operní pěvkyní, a mj. i příbuznou Františka Škroupa. Zpěv se učila u slavné prof. Bohumily Rosenkrancové, a poté ho studovala i ve Vídni a v Itálii.

Do rolí byla obsazována pro svoje široké hlasové rozpětí a schopnost velmi citlivé interpretace výrazových nuancí jednotlivých partií. Dobovou kritikou byla vychvalována za svou vynikající techniku pěveckého projevu, brilantní herecký talent a skvělou výslovnost v několika jazycích.

V Praze vystupovala na jevištích Národního a Stavovského divadla, nebo třeba v Divadla na Vinohradech. Jejím manželem byl známý a vážený chorvatský dirigent Fridrich Rukavina, proto také dlouho působila v divadlech tehdejší Jugoslávie, tedy v Záhřebu, Bělehradu, nebo v Lublani. Těsně po druhé světové válce hostovala v Německu, Francii, Bulharsku, Polsku, Itálii a Švýcarsku. Po roce 1948 jí postupně, hlavně kvůli blízkému napojení na Jugoslávii, bylo zakázáno vystupovat. Na pražské jeviště se pomalu vracela po nástupu Jozifa B. Tita do funkce prezidenta Jugoslávie (1953), kdy se výrazně zlepšily vztahy mezi oběma zeměmi.

Za svůj život hrála velkou řadu významných sopránových rolí v širokém žánrovém i stylovém rozpětí. Vynikala především ve verdiovských partiích, získala hlavní ženskou roli v opeře Aida,

v Donu Carlosovi, nebo v Maškarním plese. Výborně se dokázala vypořádat i s nároky mozartovských rolí, vystupovala ve Figarově svatbě, v Donu Giovannim anebo v Idomeneovi. Skvěle hrála ale i v operách Čajkovského, Janáčka, Dvořáka, Smetany, Fibicha a dalších.

Zdenka Ziková si v průběhu první poloviny svého života oblíbila malebné okolí a přírodu Štěchovic, a navštěvovala zde svůj rekreační domek. Původní dům, v němž často pobývala, stál hned na začátku dnešní ulice Na Peškově.

ANITA BŘICHÁČKOVÁ

Zdenka Ziková

Foto: archiv Moravskoslezského Národního divadla

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ 2024

**Děkujeme všem
zaměstnancům
školy, úřadu
a stavebním
firmám, kteří
se podíleli na
likvidaci
a rekonstrukci
následků havárie
v základní škole.**

KATEŘINA
ROŽNÍČKOVÁ,
starostka

Geodet
Ing. Tomáš Dvořáček

Poskytují komplexní geodetické služby pro fyzické
a právnické osoby

(geometrické plány a vytyčování hranic, vytyčování
staveb, určení výšek a kubatur, mapové podklady).

Kontakt: +420 724 089 736
www.drongeo.com

Působím v oblasti dolního Posázaví a okolí.

STAVBY NA KLÍČ
FASÁDY
REKONSTRUKCE
DLAŽBY, OBKLADY
OPLOCENÍ, OPĚRNÉ ZDI
PROJEKTOVÁ DOKUMENTACE

STAVITELSTVÍ KLUS

Benešovská 327
252 09 Hradičko

+420 739 466 223
info@stavitelstvklus.cz
www.stavitelstvklus.com

TRUHLÁŘSKÉ a LAKÝRNICKÉ PRÁCE

výroba a opravy nábytku
restaurování starožitného nábytku
opravy oken a dveří
lakování
fládrování
a další

STANISLAV RYBAŘÍK, ŠTĚCHOVICE
telefon: 723 973 356

Nabídka využití
kurtů
v Třebenicích
pro veřejnost

Od 29. 7. 2024
je možné využívat kurty
v Třebenicích.

**Pokud máte zájem či chcete
vědět další informace,
kontaktujte správce kurtů
pana Klusáka
na tel. :**

737 273 990

Multifunkční centrum Štěchovice

Adresa: prof. Vl. Lista 393, 252 07 Štěchovice

Kontakty: Tel.: 602 680 098, E-mail: stechovice1.mfc@seznam.cz

Web: www.mfcstechovice.cz

Provozujeme multifunkční sportovního areál a knihovnu. K dispozici jsou tenisové kurty (antuka a umělý povrch), dětské hřiště, posilovna, plážový volejbal, sauna i solárium, společenský sál a bar.

V Multifunkčním centru jsou nadále tyto služby: masážní a kosmetický salón, kadeřnictví, zakázkové krejčovství, výroba dortů, fyzioterapie, Centrum sociálních služeb, Rodinné centrum HraDítko.

Během roku probíhají kurzy: jóga, cvičení žen, břišní tance, zumba, power-jóga, body styling a další kurzy pořádající mariondance.cz a hraditko.cz

K dispozici jsou fitness trenéři a tenisový klub Štěchovice.

